Don't Pass Over Your Pesaḥ!

II. The Story We Eat

I. THE OTHER SIPPUR

1. Rambam, M.T. Laws of Hametz & Matzah 7:1

It is a positive Biblical commandment to relate the miracles and wonders wrought for our ancestors in Egypt on the night of the fifteenth of Nisan, ... As it teaches, "You shall tell your child on that day, saying, it is because of this" – when *matzah* and *maror* are placed before you.

2. Mishnah, Pesaḥim 10:5

Rabban Gamliel would say: Anyone who did not say these matters on Pesaḥ has not fulfilled their obligation: the *pesaḥ* sacrifice, matzah, and *maror*.

3. Kiryat Sefer on Laws of Ḥametz & Matzah 7:1

"And if one did not say" and to explain the reason for these three things on Pesah is that one does not fulfil their obligation of *sippur yetziat Mitzrayim* without mentioning them.

4. Rambam, M.T. Laws of Hametz & Matzah 7:5

Anyone who does not say these three things on the night of the fifteenth has not fulfilled their obligation: the *pesaḥ* sacrifice, matzah, and *maror*. ... And these statements are all referred to as "the *Haggadah*."

5. Mishnah, Pesahim 10:4

They pour the second cup, and here the son asks the father. And if the son does not have the wherewithal to ask, the father must teach: "Why is this night different from all the other nights?" ... And according to the intelligence of the son his father must teach him. One begins with disgrace and ends with glory. And he expounds the verse "An Aramean tried to destroy my father," until he concludes the entire section.

1. משנה תורה לרמב"ם הלכות חמץ ומצה פרק ז' הלכה א'

מִצְוַת עֲשֵׂה שֶׁל תּוֹרָה לְ<mark>סַבּּר</mark> בְּנִפִּים וְנְפְּלָאוֹת שֶׁנַּעֲשׁוּ לַאֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרֵיִם בְּלֵיל חֲמִשָּׁה עָשָּׁר בְּנִיסָן, ... תַּלְמוּד לוֹמֵר ״וְהִגִּדְהָּ לְבִנְךָ בִּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בַּעֲבוּר זֶה״ - בְּשָּׁעָה שֶׁיֵשׁ מִצְה וּמְרוֹר מִנָּחִים לְפַנֵיךָ.

2. משנה פסחים פרק י' משנה ה'

ַרַבָּן גַּמְלִיאֵל הָיָה אוֹמֵר, כָּל שֶׁלֹּא אָמֵר שְׁלֹשָׁה דְבָרִים אֵלוּ בָּפָסַח, לֹא יָצָא יָדִי חוֹבָתוֹ, וְאֵלוּ הֵן, כָּסַח, מַצָּה, וּמָרוֹר. ...

3. קרית ספר על הלכות חמץ ומצה פרק ז' הלכה א'

"ואם לא אמר" ופירש טעמי שלשה דברים אלו בפסח שהן פסח מצה ומרור לא יצא ידי חובת סיפור יציאת מצרים.

4. משנה תורה לרמב"ם הלכות חמץ ומצה פרק ז' הלכה ה'

בָּל מִי שֶׁלֹּא אָמַר שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים אֵלוּ בְּלֵיל חֲמִשָּׁה עָשָּׁר לֹא יָצָא יְדֵי חוֹבָתוֹ וְאֵלוּ הַן. בָּּסַח מַצְה וּמָרוֹר. ... וּדְבָרִים הָאֵלוּ בְּלָן נִקְרָאִין הַגָּדָה:

.5 משנה פסחים פרק י' משנה ד'

מָוְגוּ לוֹ כוֹס שֵׁנִי, וְכָאו הַבֵּן שׁוֹאֵל אָבִיו, וְאָם אֵין דַּעַת בַּבּן, אָבִיו מְלַמְדוֹ, מֵה נִּשְׁתַּנָה הַלַּיְלָה הַיֶּה מִכָּל הַלֵּילוֹת, ... וּלְפִי דַעְתּוֹ שֶׁל בֵּן, אָבִיו מְלַמְדוֹ. מַתְחִיל בִּגְנוּת וּמְסַיֵּם בְּשֶׁבַח, וְדוֹרֵשׁ מֵאֲרַמִּי אוֹבֵד אָבִי, עַד שֶּיִגְמֹר כֹּל הַפָּרֶשָׁה כְלָה:

6. R. Soloveitchik, Shiurim le-Zekher Abba Mari II, 176

It seems that there are two fulfilments of the *pesaḥ* sacrifice, matzah, and *maror*. (1) The essence of the obligation of eating – per the Torah's verses "at night you shall eat *matzot*," "you shall eat it with *matzah* and bitter herbs," "you shall eat the meat on that night." This fulfilment is done and materializes through the act of eating, which is a *mitzah* in itself. (2) Fulfilling *sippur yetziat Mitzrayim* through the eating of the *pesaḥ* sacrifice, matzah, and *maror* per the Torah's verse "because the Lord did this for me as He took me out of Egypt."

6. שעורים לזכר אבא מרי ז"ל, חלק ב' עמוד קע"ו

ונראה דישנם שני קיומים בפסח מצה ומרור. א) עצם תורת אכילתם על פי גזירת הכתוב ד"בערב תאכלו מצות", "על מצות ומרורים יאכלוהו", "ואכלו את הבשר בלילה הזה". קיום מצוות אלו נעשה ומתגשם על יד פעולת אכילה שהיא תחילת וסוף המצוה. ב) קיום סיפור יציאת מצריא על יד אכילת פסח מצה ומרור על פי גזירת הכתוב ד"בעבור זה עשה ה" לי בצאתי ממצרים".

Responsa Ḥatam Sofer, V - Hashmatot §196

There is a positive commandment to eat *matzah shemurah* on the night of Pesaḥ, and it is the only commandment that remains among all of the Torah's commandments regarding eating. We have no *korban pesaḥ* nor, other sacrifices, nor *Terumah*, no *ma'aser sheni*. Only one commandment remains from year to year, and even that is not totally complete.

שו״ת חתם סופר חלק ה - השמטות סימן קצו

מצות עשה של אכילת מצה משומרת בליל פסח היא יחידה נשארת לנו מכל מצות אכילה שבכל התורה. אין לנו פסח ולא קדשים לא תרומה ולא מעשר שני. רק מצוה א' משנה לשנה ואם גם היא לא תועילה בידינו בשלימות.

II. THE RAHTZAH PROBLEM

7. Pesahim 115b

Why do I need two washings of the hands? They have already been washed once [at *Urḥatz*]?

They answered: since he needs to recite the *Haggadah* and *Hallel*, perhaps he will become distracted and [his hands] will touch [something ritually impure].

8. Bi'ur Halakhah, 475, 1

It is correct in this situation to make one's hands impure before *netilat yadayim* so that one can make the *berakhah*.

ר. תלמוד בבלי מסכת פסחים דף קט"ו עמוד ב׳

ּנְטִילַת יָדֵים הְּרֵי זִימְנֵי לְמָה לִי? הָא מְשָׁא לֵיה יְדֵיה חֲדָא זִימְנָא!

אָמְרִי: בֵּיוָן דְּבָעֵי לְמֵימַר אַגְּדְתָּא וְהַלֵּילָא, דִּילְמָא אַפּוֹחֵי אַפְּחֵיה לְדַעְתֵּיה וּנְגַע.

8. ביאור הלכה סימן תע"ה ס"ק א'

והנכון שבאופן זה יטמא ידיו קודם הנטילה כדי שיוכל לברך:

III. THE MOTZI-MATZAH MYSTERY

9. Deuteronomy 16:3

You shall not eat anything leavened with it; for seven days thereafter you shall eat unleavened bread, bread of distress—for you departed from the land of Egypt hurriedly—so that you may remember the day of your departure from the land of Egypt as long as you live.

10. Pesahim 115b

"Leḥem oni" – the word oni is written [without a vav and thus is the word for a poor person, ani]. Just as it is the manner of a poor person to eat a piece of bread, so too here, only a piece.

11. Rambam, M.T. Laws of Hametz & Matzah 8:6

He takes two pieces [of *matzah*], divides one of them, and places that with the complete piece and makes the *berakhah* of *ha-motzi leḥem min ha-aretz*.

12. Perisha, O.H. 475, s.v. va-yokhal

One should eat both pieces together – a *kezayit* from each. It requires clarification as to why for the blessing of *ha-motzi* a further *kezayit* is necessary unlike all other instances. Perhaps it is because there is uncertainty upon which *matzah* the blessing was made upon.

13. Mishnah Berurah 167, 15

"One should give everyone a *kezayit* [of bread on Shabbat] – so that they don't appear miserly.

II. THE MOTZI-MATZAH MISTERI

9. ספר דברים פרק ט"ו פסוק ג'

לארתאכַל עָלָיוֹ חָמֵּץ שִּׁבְעַת יָמֵים הְאכַל-עָלָיו מַצִּוֹת לֶחֶם עְנִי בִּי בְחִבָּּוֹו יָצָּאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְמַעַן הִּוְכֹּר אֶת-יַוֹם צֵאתְדָ מֵאֶרֶץ מִצְרִיִם כִּל יִמֵּי חַזַיִּד:

10. תלמוד בבלי מסכת פסחים דף קט"ו עמוד ב'

"לֶחֶם עוֹנִי" – "עֹנִי" בְּתִיב, מָה עָנִי שֶׁדַּרְכּוֹ בִּפְרוּסָה, אַף בָּאן בִּפִרוּסַה.

11. משנה תורה לרמב"ם הלכות חמץ ומצה פרק ח' הלכה ו'

וְלוֹקַחַ שְׁנֵי רְקִיקִיו וְחוֹלֵק אֶחָד מֵהֶן וּמַנִּיחַ פָּרוּס לְתוֹךְ שְׁלֵם וּמַבַּרַךְ הַמּוֹצִיא לֵחֵם מִן הַאָרֵץ.

12. פרישה, או״ח סימן תע״ה ד״ה ״ויאכל״

ויאכל משניהם ביחד – כזית מכל א'. צ"ע מ"ש דאברכת המוציא צריך כזית יותר מכל ברכת המוציא. ואפשר משום דנסתפק על איזה מהן יברך על אכילת מצה.

13. משנה ברורה, סימן קס"ז ס"ק ט"ו

"לכל אחד כזית" – כדי שלא יהיה נראה כצר עין.

IV. THE MAROR MISTAKE

14. Pesaḥim 39a

[Mishnah] And these are the vegetables with which a person fulfils their obligation on *Pesaḥ: ḥazeret, tamkha, ḥarḥavina, ulshin,* and *maror.* ... [Gemara] Ḥazeret – this is hassa.

14. תלמוד בבלי מסכת פסחים דף ל"ט עמוד א'

[משנה] וְאֵלוּ יְרָקוֹת שֶׁאָדָם יוֹצֵא בָּהֶן יְדֵי חוֹבְתוֹ בַּפֶּסַח: בַּחֲוֶרֶת, בָּתִמְכָא, וּבְחַרְחַבִינֵא וּבִעוּלְשִׁין וּבִמַרוֹר. ... [גמ׳] חֵוֵרֶת – חַפַּא.

15. Yerushalmi Pesaḥim 2:5

They objected, is not lettuce sweet? Is it not called "lettuce" only if it be sweet? Rebbi Ḥiyya in the name of Rebbi Hoshaya: ... Just as *ḥazeret* is sweet at the beginning and bitter at the end, so did the Egyptians behave towards our forefathers in Egypt. At the start, "in the best part of the land settle your father and your brothers" [Gen. 47:6], and after that they embittered their lives with hard labor, with mortar and bricks [Ex. 1:6].

15. תלמוד ירושלמי מסכת פסחים פרק ב' הלכה ה'

הָתִיבוּן. הֲרֵי חֲזֶרֶת מָתוֹק. הֲרֵי אֵינוֹ קְרוּי חֲזֶרֶת אֶלָּא מָתוֹק. רְבִּי חִייָה בְשֵׁם רִבִּי הוֹשַׁעְיָה: ... מַה חֲזֶרֶת תְּחִילְּתָה מָתוֹק וְסוֹפָה מָר, כָּךְ עָשׁוּ הַמִּצְרִיִים לַאֲבוֹתֵינוּ בְמִצְרִים. בַּתְּחִילָּה ״בְּמֵיטַב הָאֶרֶץ הוֹשֵׁב אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אַחֶיךָ.״ ״וְאַחַר כָּךְ וַיְמֶנְרוּ אֶת־חַיֵּיהֶם בַּעֲבוֹדָה קָשָׁה בְּחוֹמֶר וּבִלְבִינִים.״